

Hồi 18

Túy Cường Lão Nhân

Ong lão chợt nhìn chàng trai:

- A ha, anh bạn trẻ, người đồng tình với ta đấy à? Vậy thì cứ đưa bốn một lúc cho tiêu bớt rượu thịt.

Dứt lời, lão chệnh choạng bước tới núp sau lưng Lục Siêu Quang.

Chàng ngạc nhiên nghĩ thầm:

- Lão này đúng là một cao thủ tuyệt luân, nhưng lão muốn xem qua võ công của ta đây.

Lục Siêu Quang đang suy nghĩ thì mười cao thủ Bạch Ma Giáo đã lao tới dàn hàng ngang trước mặt chàng.

Vấn gã râu đỏ thét:

- Tiểu tử, người muốn tan xác hay sao mà gánh vác chuyện người?

Lục Siêu Quang bật cười:

- Các người nói chuyện thú vị lắm. Người ta đang ăn uống bỗng kéo tới xua đuổi, còn hỏi người ta muốn gì à? Ta muốn các người rút đi, để ta được ngon miệng.

Mười gã áo đen cùng gầm lên:

- Hãy hóa kiếp cho nó.

Những luồng chưởng lực lại bung ra như sấm sét, kinh khí di động cuộn cuộn ập vào chàng trai.

Lục Siêu Quang vẫn trụ bộ chấn ngang trước ông lão, song chưởng đẩy vụt tới, những đợt kinh khí chạm nhau ầm ầm, bàn ghế bay tứ tung, khiến bọn áo đen bị hất từ trên lầu xuống sân như những chiếc lá vàng rơi.

Hoảng vía kinh hồn.

Bọn áo đen lồm cồm bò dậy, mắt ngơ ngác như những con chó hoang, rồi vụt bỏ chạy như gió.

Lão già từ sau lưng Lục Siêu Quang bước ra, vỗ tay:

- Chú bạn trẻ làm ăn coi được đấy.

Lục Siêu Quang vòng tay:

- Tiền bối quá khen, văn bối chỉ "múa rìu qua mắt thợ".

Lão già vỗ vai chàng:

- Thiếu hiệp chớ nên quá khiêm tốn, hóa ra khách sáo. Ta thấy võ công của thiếu hiệp ảo diệu lắm, chỉ xuất hai chiêu đã hất văng cả bọn Bạch Ma xuống lầu.

Thấy hai tên tửu bảo thập thò ngoài cửa, lão già đưa tay vẫy:

- Vào đây, bọn ma quỷ ấy chạy hết rồi, còn sợ sệt gì nữa.

Hai tên tửu bảo vội bước vào, đầu cúi thấp:

- Xin nghe lệnh lão hiệp.

Lão già cười hăng hắc:

- Ta mà lão hiệp gì, cứ gọi ta với tên Túy Cuồng Lão.

Rồi lão phẩy tay:

- Dọn lại mâm rượu cho ta với thiếu hiệp đối ẩm.

Lục Siêu Quang vui vẻ:

- Thì ra tiền bối là Túy Cuồng Lão chẳng trách môn Túy Tửu Bộ Pháp của tiền bối coi đẹp mắt, mà sức mạnh siêu phàm.

Túy Cuồng Lão xua tay:

- Ôi, đó chỉ là ngón nghề để ta đi giang hồ nhậu nhẹt mà thôi.

Mâm rượu thịt được dọn lên, bàn ghế xếp đặt ngay ngắn, một già một trẻ cùng nâng chung mỹ tửu chúc tụng nhau.

Lão già cười khà khà:

- Ta chỉ là một lão già say sưa, đi giang hồ đây đó, đôi lúc thấy chuyện bất bình thì ra tay giúp kẻ thế cô, cứu người hoạn nạn vậy thôi. Bởi vậy ta cũng chẳng muốn hỏi thiếu hiệp thuộc môn phái nào. Ta múa võ sướng tay rồi, thì hãy mời nhau chung rượu trước khi tạm biệt.

Khẩu khí giang hồ của ông lão làm Lục Siêu Quang thích thú. Phải chi chàng không mang nặng mối gia thù, chàng cũng thích giang hồ hành hiệp như Túy Cuồng Lão, tâm hồn thơ thới biết bao.

Nghĩa vụ trước mắt còn bề bộn, nặng nề, tình thế võ lâm chưa nắm vững, Lục Siêu Quang liền hỏi ông già:

- Tiền bối có dịp ngao du hành hiệp, xin cho văn bối biết quần hùng hiện nay mạnh yếu ra sao?

Túy Cuồng Lão trầm giọng:

- Ngũ đại phái: Thiếu Lâm, Nga Mi, Võ Đang, Côn Luân và Hoa Sơn là chính phái, song hiện nay đang lúc suy vi, bị Ma Giáo áp đảo. Kể từ khi Hỏa Long Bang của Lục bang chủ và Linh Sơn Phái của Dương chương môn tan vỡ, thì Ma Giáo càng lộng hành. Bây giờ người ta chỉ biết đến Hai Giáo Một Hội...

Lục Siêu Quang nghe nhắc đến Hỏa Long Bang và Linh Sơn Phái thì rất đau lòng, nhưng cố nén.

Chàng nói nhanh:

- Thừa tiền bối, Hai Giáo Một Hội là sao?

Túy Cuồng Lão giảng giải:

- Hai giáo là Bạch Ma Giáo và Thanh Y Giáo, còn một hội là Hoa Nguyệt Hội, toàn là bọn ma đầu cùng hung, cực ác.

Chợt nhớ gia, Lục Siêu Quang hỏi luôn:

- Nhưng còn Bá Giả Vạn Độc công tử mới là kẻ đứng đầu Hắc Phái chứ?

Ông lão gật gù:

- Vạn Độc Bá Giả và em gái hắn là Ngọc Diện Hồ Ly thuộc hạng siêu đẳng ma đầu, ma nữ. Nhưng chúng đang ẩn mặt, dường như vì Hỏa Long Bí Kíp đấy mà.

Lục Siêu Quang giật mình, vội đứng dậy:

- Văn bối xin cáo biệt tiền bối, vì có việc cần phải theo dõi bọn Bạch Ma. Mong sẽ có ngày cùng tiền bối tái ngộ.

Túy Cuồng Lão nâng bầu rượu dốc cạn:

- Thiếu hiệp có việc, cứ lên đường. Lúc nào rảnh rang mới tâm sự dài giòng với lão già say này cũng được.

Rời khỏi tử lâu, Lục Siêu Quang phi hành vùn vụt, chàng đã trông thấy phía trước có một bọn áo đen đang kéo nhau vào khu rừng rậm.

Chàng nói thầm:

- Phải bắt bọn Bạch Ma Giáo khai rõ tổng đàn của chúng. Tìm ra Tứ Quái Lão là ta sẽ truy ra tên Bá Giả công tử trú ẩn nơi nào.

Lao vút xuống một ngọn cây cao giữa rừng, Lục Siêu Quang ẩn trong tàn lá nhìn quanh và nhận ra một quang cảnh thật ghê khiếp.

Trên thảm cỏ úa, bọn Bạch Ma Giáo đang xúm quanh một đồng thầy người trần trụi. Trong đám này có hai tên phẩm cấp cao, có thể nhận biết do dấu hiệu sọ người thêu trên ngực áo to cỡ cái tô đựng canh.

Một trong hai tên này rắc bột trắng vào đồng xác người. Chỉ một lúc sau da thịt những xác chết đã tiêu tan, chỉ còn lại bộ xương trắng hếu.

Hắn phẩy tay một cái, bọn thuộc hạ liền hốt cả sọ lẫn xương người lên một chiếc xe đẩy.

Lục Siêu Quang rung mình hiểu ra, bọn Bạch Ma Giáo dùng sọ và xương người để luyện Thiên Ma Bạch Cốt Trảo, một ngón ma công vô cùng hiểm ác.

"Vèo..."

Chàng phóng xuống trước mặt bọn ma đầu, quét ánh tinh quang nhìn khắp bọn chúng, rồi trầm giọng hỏi:

- Kẻ nào đứng đầu lũ bay, bước ra cho ta tra vấn?

Tên vừa rắc bột vào xác chết trợn tròn mắt ốc:

- Người là ai, dám tới đây nạp mạng?

Lục Siêu Quang gầm lên:

- Ta là Hắc Diêm Vương đây.

Cả bọn ma đầu tanh máu đều giật mình thót tim, chúng trở mắt bàng hoàng nhìn chàng trai trẻ...

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>